

EINDVERSLAG

Nr. 8

De bijzondere commissie, belast met de voorbereiding van dit wetsontwerp had met grote belangstelling kennis genomen van de memorie van antwoord.

De meeste leden hadden geen behoefte nog nadere vragen te stellen of opmerkingen te maken.

Van de zijde van vele andere leden werd het volgende betoogd.

De Minister heeft bij de memorie van antwoord nog een beroepsregeling ingevoerd. De voorziening moet worden gevraagd binnen 30 dagen na de dag waarop de beschikking is gegeven of *geacht wordt geweigerd te zijn*.

Dit laatste is een zeer onzekere termijn, welke onzekerheid niet vermindert door de mededeling in het voorafgaande lid, dat de beschikking geacht wordt te zijn geweigerd *wanneer deze niet binnen redelijke tijd is gegeven*. De bepaling, dat de klager mag aantonen, dat hij de voorziening heeft gevraagd *zo spoedig als redelijkerwijs verlangd kon worden*, vermag deze onzekerheid niet weg te nemen.

De verzoeker zit voortdurend te piekeren wat nu redelijkerwijs van het departement en van hemzelf verwacht mag worden. Een beroep kan dus ook worden weersproken met de stelling, dat het *al te tijdig* oftewel overhaast is ingediend, omdat het departement nog met het onderzoek bezig is. Wie in de veronderstelling verkeert, dat het onderzoek nog aan de gang is, kan zich tegengeworpen zien, dat het al té lang geleden is beëindigd.

Kan niet wat meer vastheid worden geboden?

Vertrouwende, dat de Minister op het bovenstaande tijdig zal ingaan, was de commissie van mening, dat de openbare behandeling van dit wetsontwerp voldoende is voorbereid.

Aldus vastgesteld 20 januari 1971.

KIKKERT
NEDERHORST
VAN LIER
BAKKER
MAENEN
JOEKES
BOERSMA
VAN DEN BERGH
BOERTIEN
PEIJNENBURG
WIEBENGA
VAN SCHAIK
KRONENBURG
RIETKERK
LEMS
GOUDSMIT
HERMSEN.